

Vivim en una societat que afronta reptes tan diversos com són la **transició energètica**, la **intelligència artificial** o l'**aplicació de la tecnologia** a les necessitats. Tots comparteixen un element en comú: necessiten persones capaces de transformar el coneixement en **solucions**. Aquesta és, precisament, la raó de ser de l'**enginyeria**.

Escollir estudiar enginyeria és molt més que optar per una carrera universitària. És decidir formar-se per combinar ciència i pràctica per transformar idees en solucions tangibles, resoldre necessitats i problemes, i participar en primera línia en la innovació i la recerca tecnològica. Els estudis d'enginyeria no només proporcionen coneixements tècnics, t'ensenyen a tenir una alta capacitat resolutiva, un pensament lògic, analític i crític, molt valorat en l'àmbit empresarial i el de la innovació.

No és casualitat que avui les empreses busquin més enginyers que mai. La transformació digital, la indústria avançada, la mobilitat sostenible o les infraestructures intel·ligents generen una demanda creixent de professionals amb aquesta formació. En aquest context, estudiar enginyeria continua sent una de les apostes amb més projecció de futur.

"Estudiar enginyeria és molt més que optar per una carrera universitària. És decidir formar-se per combinar ciència i pràctica per transformar idees en solucions tangibles"

Ara bé, precisament perquè es tracta d'una decisió important, convé disposar de tota la informació abans d'escollir un grau universitari. Amb la implantació del **Pla de Bolonya**, els estudis es van reorganitzar en graus de quatre anys i màsters d'especialització amb l'objectiu d'unificar criteris dels estudis universitaris a escala europea. Malgrat això, en el camp de l'enginyeria aquesta aplicació no sempre ha assolit els objectius previstos.

L'oferta actual és extraordinàriament àmplia. Al costat dels graus tradicionals d'enginyeria mecànica, electrotècnica, electrònica i automàtica, química i tèxtil, han aparegut noves titulacions. Aquesta diversitat és positiva perquè respon a nous sectors emergents, però també pot generar confusió si no s'expliquen adequadament les diferències entre competències i atribucions, ja que això implica poder exercir o no determinades activitats professionals.

És essencial que qui vulgui elegir un grau en Enginyeria conegui no només les competències que adquirirà, sinó també les sortides professionals i l'accés a professions regulades. Una manca de coordinació entre el món acadèmic i professional genera confusió. Les noves titulacions com Energia, Materials, Biomèdica o Tecnologies Industrials, entre d'altres, no permeten exercir plenament ni la professió de l'enginyeria tècnica industrial ni la d'enginyeria industrial, i pot ser limitant per alguna tipologia de projectes. En aquests casos, per adquirir atribucions s'han de complementar amb els crèdits que facin falta per obtenir un grau d'enginyeria habilitant, que els donarà la professió d'enginyer tècnic industrial o fer un màster en Enginyeria Industrial, que els donarà la professió d'enginyeria industrial.

SI VOLS SABER-NE MÉS

Jordi Fabrellas-La transmissió del talent

En definitiva, els estudis de grau en el cas de la branca industrial, que ens ocupa, donen el títol de graduat en Enginyeria i aquesta titulació, pel fet de disposar de la titulació d'enginyer, dona accés al món del treball a empreses, docència, administració, despatx professional... i a més, a poder fer un màster d'especialització si es volen ampliar les capacitats i especialitats. El fet de cursar un màster permet especialitzar-se i aprofundir en camps concrets de coneixement.

Quan un estudiant pren la decisió d'escollir un grau d'enginyeria ho fa utilitzant la informació disponible i amb llibertat d'elecció. Així és l'essència del que fan els enginyers, estudiar com optimitzar els recursos de la societat i millorar-ne la competitivitat. I no s'ha d'oblidar que: no prendre decisions és pitjor que cometre errors.

Mirant endavant, l'enginyeria continuarà evolucionant. El model de l'enginyer que treballava principalment des d'un despatx propi conviu cada vegada més amb equips multidisciplinaris integrats en grans empreses i centres tecnològics, on es combinen coneixements molt diversos per afrontar desafiaments globals. La transició energètica, la biotecnologia, la digitalització o la intel·ligència artificial marquen bona part del futur de la professió.

"Cap algoritme pot substituir la creativitat, el judici tècnic, ni la capacitat de valorar les implicacions socials, econòmiques i ètiques de les decisions que caracteritzen l'enginyeria"

La intel·ligència artificial, en particular, ja està transformant la manera de dissenyar, calcular i gestionar projectes. És una eina extraordinària per accelerar processos i analitzar grans volums d'informació, però continua necessitant el criteri, l'experiència i la responsabilitat de les persones. Cap algoritme pot substituir la creativitat, el judici tècnic, ni la capacitat de valorar les implicacions socials, econòmiques i ètiques de les decisions que caracteritzen l'enginyeria.

Ampliar captura:

https://iglesies.com/reculldeprensa/wp-content/uploads/2026/07/Article_ViaEmpresa_250726.png

Enllaç:

https://www.viaempresa.cat/opinio/la-tribuna/present-futur-enginyeria_2238328_102.html